Proletari din toate țările, uniți-vă!
La lupta pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XI nr. 5 (738) * joi 4 februarie 1960 * 8 pagini 30 bani

Despre atractivitate

In toiul discuțiilor la „masa rotundă"

Mai mulți pionieri și instructori superiori, membri ai colectivelor de conducere din unitățile de pionieri de la Școlile de 7 ani nr. 15, 31, 84 și 171 din București ne-au făcut cinstea de-a fi, într-una din zilele trecute, oaspeții noștri la redacție. I-am invitat de fapt să ne sfătuim, cum se spune, la „masa rotundă", în privința a ceea ce trebuie să se facă PENTRU CA VIAȚA PIONIEREASCA SA FIE MEREU MAI VIE, MAI ATRAGATOARE, MAI INDRAGITA DE COPII. Discuția s-a înfiripat repede.

Mai întîi s-a vorbit despre... un verb pionieresc. Cine nu-l știe? A INIȚIA!

— Viața noastră pionierească va fi mai vie și atrăgătoare, a spus *Petruța Drăgan, președinta unității de pionieri de la Școala de 7 ani nr. 171*, dacă vom ști să inițiem tocmai asemenea acțiuni care să ne pună în mișcare, care să ne însuflețească. Și Petruța se sprijinea pe fapte. Altădată, bunăoară, cu prilejul lui 13 Decembrie, pionierii de la Școala de 7 ani nr. 171 ar fi rămas poate în clase să asculte vreun referat. De data aceasta, însă, ei au pornit în marș pe urmele demonstranților de la 13 Decembrie 1918, de-a lungul acelorași străzi pe care au pășit ei, ascultînd, astfel, la fața locului, povestea acestui zguduitor episod din lupta clasei muncitoare și retrăindu-l.

— Petruța are dreptate — a intervenit *tovarășa Lucia Botezatu, instructoare superioară la Școala de 7 ani nr. 15.* De aceea, s-a și inițiat la noi în unitate o „zi a vizitelor în întreprinderi" cu rostul ca pionierii să meargă și să le vadă cu ochii lor, să cunoască nemijlocit înfăptuirile din anii puterii populare. Și e sigur că în felul acesta le vor cunoaște mai bine.

A iniția, a aduce mereu ceva nou în viața unității, a detașamentului, e o problemă. Dar nu trebuie să dăm de-o parte tot ceea ce unitatea sau detașamentul de pionieri a adunat bun în decursul anilor, tradițiile cele mai bune — a ținut să atragă atenția *tovarășul Viorel Dudianu, instructor superior la Școala de 7 ani nr. 84.* **La noi în unitate, spunea dînsul, s-a împămîntenit, printre altele, tra**diția unei bogate activități artistice la care participă toți pionierii, pînă la unul. Aceasta aduce multe bucurii copiilor, îi leagă într-o prietenie adevărată, frumoasă, îi ajută să devină mai buni.

Soluții, idei, sugestii au fost multe.

Adrian Leonard, președintele unității de pionieri de la Școala de 7 ani nr. 15 a cerut ca în organizarea activității pionierești să se țină seamă și de deosebirile care există între pionieri. Pentru că, ceea ce pe pionierii din clasa IV-a îi mulțumește — o seară de basm, de pildă — pionierilor dintr-a VII-a li se potrivește ca o haină care le-a rămas mică!...

Tovarășul Gh. Marinescu, instructor superior la Școala de 7 ani nr. 31 a vorbit despre necesitatea ca, în viața pionierească de fiecare zi, jocul să nu lipsească. Și a povestit cu cîtă însuflețire participă pionierii din unitatea sa la concursul „Cine știe, răspunde!", inspirat din lumea cunoștințelor școlare.

Luminița Gheorghiu, președintă de grupă în clasa a IV-a, Școala de 7 ani nr. 15, a arătat că și cîntecul are darul de-a aduce în viața pionierească de fiecare zi multă vioiciune, mult farmec. Dar cu condiția ca, odată învățate în grupă, cîntecele să nu fie păstrate doar pentru prilejuri mari...

— Pionierii din unitatea noastră vin cu mult drag la acțiunile pionierești, a spus din capul locului *Ioana Ragamentu, președintă a detașamentului din clasa a VI-a D, de la Școala de 7 ani nr. 84*. Și știți de ce? Pentru că a început să le placă viața de colectiv. Noi ne petrecem împreună în chip plăcut și cu folos și o bună parte a timpului liber, chiar și duminicile.

Iată, într-o duminică dimineață, pionierii de la Școala de 7 ani nr. 84, au pornit într-o plimbare pe Calea Victoriei, voiau să vadă cu cîte construcții noi, impunătoare, s-a împodobit această arteră principală a Capitalei noastre. S-au dus apoi să viziteze și Muzeul de istorie al partidului. Toți copiii au socotit dimineața aceea drept una dintre cele mai plăcute. De-aici s-a născut mai apoi ideea ca, în timpul liber, să meargă tot împreună să viziteze toate muzeele din București!

Așadar, ce-a reieșit din aceste discuții la „masa rotundă"? Că pionierii sînt atrași de acea activitate pionierească, în care înfloresc inițiativa, tradițiile dragi, pionierești și viața de colectiv, în organizarea căreia se ține seamă de cerințele diferite ale pionierilor mari și mici, în care se consumă destulă fantezie.

★

„Masa rotundă" a redacției e prea mică pentru ca să fi avut putința să invităm în jurul ei pe toți cititorii noștri. Scriindu-ne însă despre cele mai frumoase acțiuni din unitatea, detașamentele și grupele voastre veți aduce, desigur, prețioase completări la cele discutate la „masa rotundă". ***În jurul ei ne-am prevăzut să discutăm și alte probleme despre care voi ne veți da de știre că vă interesează în cea mai mare măsură.***

Intîlnirea tineretului și studenților din țările regiunii Balcanilor și Mării Adriatice

In numărul trecut al gazetei noastre v-am informat, dragi cititori, despre Intîlnirea tineretului și studenților din țările regiunii Balcanilor și Mării Adriatice, inițiată în urma propunerii făcută de Uniunea Tineretului Muncitor și Uniunea Asociațiilor Studenților din R. P. Romînă. Iată mai jos cîteva aspecte de la importanta manifestare a tineretului din această parte a lumii.

Sîmbătă 30 ianuarie 1960, Casa de cultură a studenților „Grigore Preoteasa" din Capitală, îmbrăcată sărbătorește, i-a primit pe cei peste 250 de tineri din R. P. Albania, R. P. Bulgaria, Grecia, Italia, R. P. F. Iugoslavia, R. P. Romînă, precum și pe observatorii trimiși de tinerii din Cipru. Au venit de asemenea numeroși oaspeți de onoare, personalități de seamă din țările regiunii Balcanilor și a Mării Adriatice. Tinerețea a pus stăpînire pe sala frumos pavoazată. Răsună cîntece tinerești. Melodii albaneze, bulgare, grecești, italiene și romînești se înalță din piepturile tinere. Toate vorbesc de pace, de tinerețe, de fericire. Se scandează lozinci. „Pace și prietenie"! sînt cuvinte pe care fiecare delegat la Intîlnire le-a pronunțat în toate limbile țărilor participante.

Ora 10. La tribună urcă tovarășul Nicolae Roman, secretar al C.C. al U.T.M. care în numele Uniunii Tineretului Muncitor și a Uniunii Asociațiilor Studenților din R. P. Romînă, salută pe participanții la Intîlnire. Apoi, la masa prezidiului instalată pe scena încărcată cu flori, și pe care se află drapelele tuturor statelor reprezentante la Intîlnire, urcă membrii prezidiului.

Vii și entuziaste aplauze l-au întîmpinat pe tovarășul Virgil Trofin, prim secretar al C.C. al U.T.M. care a prezentat raportul general al Intîlnirii.

După prezentarea raportului, în sală au intrat ștafetele sportivilor din R. P. Albania, R. P. Bulgaria și R. P. Romînă care au adus salutul lor participanților la Intîlnirea de la București.

Sîmbătă după-amiază au început discuțiile pe marginea raportului iar în continuare au avut loc o serie de manifestări și discuții asupra problemelor care interesează tineretul. Intîlnirea tineretului din regiunea Balcanilor și a Mării Adriatice, constituie o manifestare a dorinței tineretului din această parte a lumii de a lega o strînsă prietenie și de a-și uni eforturile pentru apărarea păcii.

(Despre această importantă Intîlnire citiți pagina 5-a).

Pionierii de la Școala de 7 ani nr. 84, vizitînd expoziția renumiților pictori-graficieni sovietici — Kukrîniksî.

Din viața pionierească

Visurile noastre dragi...

CELE MAI FRUMOASE ADUNĂRI

Orele de curs s-au terminat. Pionierii detașamentului clasei a VII B, de la Școala de 7 ani nr. 183 din București, așteptau oaspeți. Erau oaspeți obișnuiți: colegii lor din detașamentul clasei a VII-a A. Niciodată n-a fost sala de curs atît de frumoasă și curată. Parchetul e lustruit, pereții, ornați cu mult gust, ghivecele de flori învelite în hîrtie colorată. Totul strălucește. Pionierii sînt îmbrăcați ca de sărbătoare. Sala pare o poieniță de maci roșii.

Ultimele pregătiri s-au terminat. Oaspeții încep să sosească. Mariana Rața, președinta detașamentului, îi invită în clasă. De data aceasta, clasele a VII-a A și B au pregătit o adunare cu tema „Cea mai frumoasă meserie".

..Adunarea a început. Tovarășul Constantin Adler, elev al unei școli profesionale și în același timp instructorul detașamentului clasei a VII-a B, le-a vorbit pionierilor despre felurite meserii, despre frumusețea muncii de miner, de metalurgist, de constructor... Pionierii ascultau cu atenție. Gîndul îi purta departe, spre viitor, pe plaiurile țării, pe întinsele șantiere de construcții ale patriei socialiste. Flăcăii noștri se și vedeau mineri fruntași, constructori îndrăzneți, marinari curajoși.

— ...Toate meseriile sînt frumoase, dar cea mai frumoasă este aceea care ți-e mai dragă, termină de vorbit tovarășul instructor.

O pădure de mîini se ridică. Toți pionierii voiau să vorbească. Durduliu și mic de statură, cu ochii ca două lumini sclipitoare, pionierul Gheorghe Gheorghe, din clasa a VII-a B, începu:

— Mi-e tare dragă meseria de strungar! M-am hotărît s-o învăț și eu. Fratele meu e tot strungar. De multe ori m-a luat cu el la fabrică, unde am văzut multe lucruri interesante. De-abia aștept să lucrez și eu în atelier! Am să învăț această meserie frumoasă, vreau să devin un muncitor fruntaș, să fiu de folos patriei mele dragi, să fac cinste organizației de pionieri de la care am învățat să prețuiesc munca!

Din alt rînd o fată înaltă, subțire, cu o ținută îngrijită, pioniera Mariana Coman, din clasa a VII-a A spuse:

— Încă de mică mi-a plăcut lucrul de mîna. Cînd am pășit pragul școlii știam cîte ceva din tainele cusutului. Acum mă pregătesc pentru a intra la Școala profesională de artă populară. Vreau să mă număr și eu printre cei ce făuresc frumoasele cusături romînești care au dus faima peste hotarele patriei noastre.

— Eu vreau să devin chimistă, se auzi din fundul sălii o voce.

Era pioniera Nicoleta Istrate din clasa a VII-a B:

— Îmi place tare mult chimia și de abia aștept să lucrez într-o uzină de produse chimice! Am să mă străduiesc să învăț mult, să cunosc toate tainele chimiei!

La fel de entuziaști și hotărîți au vorbit mulți pionieri despre meseria către care se vor îndrepta la sfîrșitul acestui an școlar. Citeai în ochii tuturor hotărîrea de a urma cu perseverență drumul ales în viață, siguranța că-și vor putea îndeplini visurile.

Într-adevăr, într-o țară ca a noastră, socialistă, în care sînt stăpîni cei ce muncesc, visurile cele mai îndrăznețe ale tineretului pot deveni realitate.

M. NEGREA

Ne pregătim să devenim utemiști

Cu multă bucurie am primit vestea că în luna martie anul acesta cei mai buni dintre pionierii claselor a VII-a A, B, și C, vor fi primiți în rîndurile utemiștilor. Cu toții am vrea să merităm această cinste. De aceea, am pornit să învățăm mai bine și ne ajutăm cu mult drag colegii la învățătură. De asemenea, răspundem cu însuflețire la acțiunile noastre pionierești. Am ținut și cîteva adunări unde tovarășa instructoare precum și tovarășa secretară a organizației de U.T.M. ne-a vorbit despre organizația U.T.M. și cum trebuie să fie un utemist. Noi ne-am propus să luptăm împotriva notelor rele, să ne ajutăm colegii, să citim cărți care vorbesc despre trecutul glorios al utecîștilor și să începem imediat să studiem Statutul U.T.M., pe care unii dintre noi îl și cunosc.

pioniera
LUCREȚIA PANICAN
cl. a VII-a C, președinta unității de la Școala de 7 ani nr. 136, București

Pionierii de la Școala de 7 ani din comuna Podul Iloaiei, regiunea Iași, au multă grijă pentru aspectul Camerei pionierilor, respectă simbolurile și atributele pionierești.

CONCURSUL CULTURAL-ARTISTIC

Pionierii din HAEU

În orice zi te vei duce în școala din comuna Haeu, mai ales după-amiaza, ai să-i găsești repetînd sau pe coriști, sau pe cei din echipele de dansuri, sau pe cei din brigada artistică de agitație. Coriștii au învățat pînă acum o mulțime de cîntece despre patrie și partid (mai mult de zece) și cunosc cam tot atîtea cîntece pionierești. De multe ori, ei dau adevărate concerte în fața părinților, și de fiecare dată se bucură de succes.

O inițiativă frumoasă a colectivului de conducere al unității a fost aceea de a forma în fiecare detașament mai multe echipe de dansuri. În felul acesta, majoritatea pionierilor din unitate au învățat o mulțime de dansuri populare. Echipa reprezentativă a unității va fi formată din cei mai buni dansatori, selecționați în urma unui concurs între toate echipele de dansuri din școală.

Despre brigada artistică de agitație ne-a vorbit Traian Moș, președintele unității, unul dintre cei mai talentați membrii ai brigăzii. „Ca și anul trecut, ne-a spus Traian, brigada noastră, formată din 12 pionieri, va satiriza în programul ei, aspectele negative din viața unității noastre și le va lăuda pe cele frumoase. Acum, de pildă, sîntem gata cu textele în care îi vom satiriza pe cei care au note slabe, pe cei indisciplinați sau nerespectuoși față de vîrstnici. Cu ajutorul tovarășilor profesori am pregătit și cîteva cuplete muzicale. Brigada noastră a îndreptat multe lucruri în școală și sperăm că și programul pe care-l pregătim acum se va bucura de succes. Dorința noastră pentru viitor este să ne prezentăm cît mai bine la Concursul cultural artistic care va avea loc în primăvară, la Oradea".

Sîntem siguri că, dacă micii artiști din Haeu vor continua să se pregătească tot cu aceeași tragere de inimă, munca lor va fi încununată de succes.

RADU POPA

Sînt gata întotdeauna

La înflăcărata chemare „La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata"! răspunsul entuziast, plin de devotament, răsună cu putere: „Sînt gata întotdeauna!"

Sînt gata întotdeauna... Aceste trei cuvinte cuprind în ele întregul avînt al mișcării noastre pionierești, întregul devotament cu care purtătorii cravatelor roșii se pregătesc încă de pe acum, de pe băncile școlii, să devină muncitori harnici, buni cetățeni ai republicii noastre, ostași de nădejde sub steagul partidului!

Nimeni nu se naște învățat, harnic, curajos. Acestea sînt calități pe care omul le dobîndește prin muncă, prin felul său de viață. Aici, școala și organizația de pionieri își spun din plin cuvîntul. Prin grija partidului nostru, avem astăzi atîtea școli și asemenea condiții de viață cum nici măcar nu visau școlarii de acum douăzeci de ani. Copiii oamenilor muncii își pot însuși fără nici o piedică toate comorile culturii, științei și tehnicii. Cu rigla și compasul, cu condeiul și manualul, ei se pregătesc să fie gata pentru marile șantiere ale socialismului, pentru munca pe nesfîrșitele ogoare.

Să fii gata întotdeauna mai înseamnă că trebuie să devii un om în care poporul nostru, partidul, să aibă încredere. Pentru aceasta, străduiește-te să-ți educi de pe acum caracterul, să fii demn, cinstit, modest, să-ți respecți cuvîntul dat. Ai zărit o hîrtiuță în mijlocul clasei? Desigur, nu-i cine știe ce necaz: o va mătura tovarășa de servici... Dar, mai bine, ridic-o tu. Fii sigur că, procedînd astăzi așa și mîine la fel, în viitor vei ajunge, chiar fără sa-ți dai seama, un om organizat. Sau nu ți-ai făcut tema la zi? Ești îndemnat să spui că ți-ai uitat caietul acasă? Să nu faci una ca asta. Recunoaște cinstit că nu ți-ai scris.

Să fii gata întotdeauna mai înseamnă că trebuie să fii un adevărat fiu al patriei noastre socialiste, pentru care înflorirea țării să fie mai presus ca orice. Încă de pe acum poți aduce foloase construirii socialismului. Muncind împreună cu tovarășii tăi în cadrul acțiunilor, de folos patriotic, îndrăgești munca, îți sporești forțele pentru a putea fi gata să-ți îndeplinești mărețele sarcini ce te așteaptă în viitor.

Să fii gata întotdeauna, mai înseamnă să-ți iubești poporul în așa fel încît să nu precupețești nimic dacă el ți-o va cere! Fii devotat poporului și urăște-i din tot sufletul pe dușmanii lui, pe exploatatori. A fi gata întotdeauna înseamnă să înveți, să muncești și să trăiești în așa fel încît să faci cinste cravatei roșii, să meriți în viitor carnetul roșu de utemist și să fii demn, cîndva, de a face parte din rîndurile celor mai buni fii ai poporului, comuniștii.

Săniuța

Versuri de TIBERIU UTAN
Muzica de MARIN CONSTANTIN

Prin zăpada nesfîrșită haide,
poartă-ne în zbor,
săniuța noastră dragă, fii covorul
zburător.

Du-ne repede ca gîndul,
du-ne, du,
Peste valea însorită
Zboară tu!...

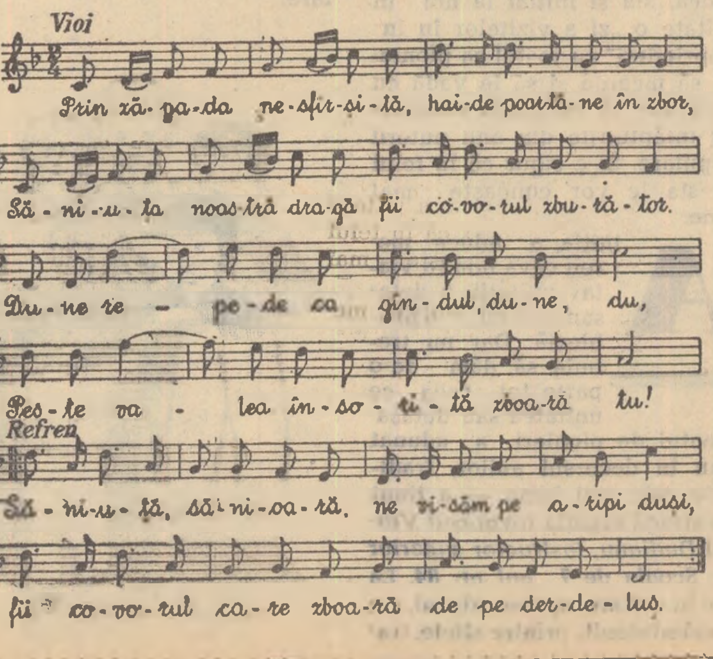
Iată-ne pornind în iureș ca sportivii
încercați,
săniuța taie pîrtii prin nămeții
argintați.

În zăpezi, în vînt, în soare
ne călim
pentru patria pe care
o iubim.

Ne-ntrecuți la-nvățătură, ne-ntrecuți
sîntem la joc,
de ne stați cumva în cale, iute
faceți-ne loc.
Doar fricoșii stau pe margini,
cei fricoși.
Pionieri pe săniuțe
trec voioși.

Refren:

Săniuță, sănioară
ne visăm pe aripi duși,
fii covorul care zboară
de pe derdeluș.

Duminică, străzile din jurul Școlii mixte nr. 62 din Capitală au fost împînzite de sute de pionieri și școlari care au colectat peste 9.000 kg. de fier vechi. In prima lună a acestui an, pionierii școlii au strîns 14.300 kg. fier vechi pe care l-au predat la I.C.M.

Concursul „Să ne cunoaștem ținutul natal"

PRIN ORAȘUL DRAG...

— A fost foarte interesant, nu-i așa? se bucură Kovacs Iosif, din clasa a VII-a B, de la Școala de 7 ani nr. 16 din Arad, ieșind împreună cu ceilalți pionieri pe poarta uzinei de vagoane „Gheorghi Dimitrov".

Ce căutaseră oare pionierii în această uzină? Răspunsul e simplu: este vorba de o inițiativă a unității de pionieri. In școala lor învață copii romîni și maghiari. Impreună își duc activitățile de zi cu zi și tot împreună își petrec timpul lor liber, ca niște adevărați prieteni. Unitatea lor este socotită ca o unitate fruntașă. Acțiunile organizate de ei sînt apreciate de profesorii școlii. Nu de mult, pionierii care participă la concursul „Să ne cunoaștem ținutul natal" și-au propus să atragă întreaga unitate de pionieri pentru a culege cît mai multe date și cunoștințe despre orașul lor drag. Și munca a început cu entuziasm. Grupuri de pionieri au mers în diferite locuri, la muzeul orașului, în fabrici, în uzine, au stat de vorbă cu cetățeni mai bătrîni ai orașului. Ei culeg date despre cum a luat ființă orașul Arad, despre lupta comună a oamenilor muncii romîni, maghiari și de alte naționalități împotriva exploatării din trecut, despre grevele muncitorești conduse de Partidul Comunist Romîn la Astra și în alte uzine, despre sărbătorirea pentru întîia oară a zilei de 1 Mai în orașul Arad (anul 1892) dar mai ales, despre viața cea nouă, despre marile realizări înfăptuite de regimul democrat-popular în orașul lor. Pionierii își duc astfel la îndeplinire cu multă tragere de inimă frumoasa lor inițiativă. Mai mult: cu prilejul acestor cercetări ei culeg date prețioase pentru alcătuirea unei monografii a școlii lor.

RODICA ALBU

Curajoșii nu mor!

La Șepeteovka trăia un băiețel vesel și isteț. Era un pionier bun și silitor la învățătură.

Datorită curajului său în timpul războiului de apărare a patriei, au fost prinși în pădurea de lîngă Șepetovka patru diversioniști fasciști... Cunoscîndu-l mai apoi ca pe un băiat de nădejde, partizanii îi încredințau multe sarcini. El l-a ucis cu o grenadă de mînă pe șeful jandarmeriei din Șepetovka. În 1943, Valea Kotic, căci despre el e vorba, a intrat în detașamentul de partizani împreună cu mama și fratele său, Victor. De trei ori a minat calea ferată și trei eșaloane hitleriste cu soldați și muniții au fost aruncate în aer. El a întrerupt legătura telefonică a armatelor hitleriste cu statul major. A luat parte la distrugerea depozitului fascist de provizii, a făcut serviciu de legătură, a fost în recunoaștere...

A ucis mulți hitleriști, a fost rănit de nenumărate ori. La 11 februarie 1944, Valea a împlinit 14 ani. În acea zi, partizanii au primit vestea că trupele sovietice au eliberat orașul Sepetovka.

Lui Valea i s-a promis că va putea să se ducă pentru o zi, două, să-și vadă orașul. Dar nu s-a putut bucura de această revedere. În lupta grea la care a luat parte pentru eliberarea orașului Iziaslov, Valea a căzut eroic...

Astăzi, pe cei care vizitează orașul Șepetovka, pionierii îi conduc cu emoție pe strada Valea Kotic, le arată școala în care a învățat el, camera-muzeu a lui Valea Kotic și în cele din urmă, se îndreaptă spre grădina publică. Acolo, în mijlocul pinilor, se află pe un soclu înalt, monumentul de bronz al lui Valea Kotic, pionierul erou al Uniunii Sovietice, care și-a iubit cu înflăcărare patria, care a trăit, a învățat și a luptat așa cum ne-a povățuit marele Lenin, așa cum ne învață Partidul Comunist...

(din „Pionierskaia Pravda")

Concursul micilor naturaliști

Un popas la seră

Nu de mult, la Școala de 7 ani nr. 2 din Baia Mare, a avut loc o consfătuire a micilor naturaliști. Cu acest prilej, pionierii au discutat despre munca depusă, despre gîndurile lor de viitor.

În curtea școlii se află o seră frumoasă, construită după toate regulile. Sub îndrumarea tovarășului profesor, ea a fost construită chiar de pionierii acestei școli.

Astăzi, în seră, sînt multe plante, în special plante decorative și legumicole — lămîi, ficuși, cactuși. In ceea ce privește plantele legumicole, ele sînt o adevărată pepinieră pentru lotul școlar. Aici, pionierii au studiat influența luminii și îngrășămintelor asupra plantelor. Dar cîtă bătaie de cap cu ele, mai ales acum, iarna. Uneori, cuptorul se înfundă, în seră e frig, iar plantele se ofilesc. Mai sînt și alte greutăți, ca menținerea unei temperaturi constante. Pentru rezolvarea acestei probleme echipa de serviciu, face focul la ore fixe, cu o cantitate de lemn potrivită după temperatura de afară!

Sera de la Școala de 7 ani nr. 2 din Baia Mare se îmbogățește mereu cu noi exemplare. Într-o zi, Petru Cente din clasa a V-a a venit cu o plantă.

— Uitați-vă ce-am găsit, tovarășe profesor!

— E manstera, plantă ornamentală. Se înmulțește prin butași.

— Să încercăm s-o readucem la viață, a adăugat dînsul.

Și au încercat. Peste o săptămînă, manstera avea frunzulițe noi iar acum e o plantă de toată frumusețea.

La seră, pionierii cercului micilor naturaliști fac experiențe, urmăresc înmulțirea și dezvoltarea plantelor, își trec observațiile în caiete speciale. În urma acestei activități, în catalog, la rubrica „științele naturii" s-au trecut numai note foarte bune!

G. COSTIN

„GRAFICUL ÎNTÎRZIAȚILOR"

Se putea spune că frecvența pionierilor din unitatea Școlii de 7 ani nr. 1 din Sibiu era bună. Pionierii se mîndreau cu aceasta. Și totuși...

— Și totuși, frecvența nu este foarte bună, a spus Dora Dolcea, președinta unității, într-o adunare a colectivului de conducere. Să ne gîndim numai la Liviu Bogorin dintr-a VI-a B, sau la Ilie Bratu din clasa a V-a C. Ei întîrzie aproape în fiecare zi la prima oră. Și ca ei mai sînt...

Cu toții i-au dat dreptate Dorei. Au stat și au chibzuit mult. A doua zi, pe sală, a apărut „Graficul întîrzierilor". Fiecare detașament era trecut acolo, iar în dreptul său, întîrzierile.

La sfîrșitul săptămînii, la rubrica specială, s-au totalizat minutele întîrziate. Și, curios! Ore întregi, în prima săptămînă, s-au adunat în această rubrică! Dar, după prima săptămînă, Liviu nu mai trebuia „s-o aștepte" pe sora lui să vină de la școală ca apoi să „poată pleca" el; mama lui Ilie nu mai „întîrzia" cu mîncarea și nici ceilalți nu mai găseau fel de fel de motive ca să lipsească de la prima oră.

— Acum, într-adevăr, ne putem mîndri cu frecvența pionierilor din unitate, spune bucuroasă președinta unității.

V. IONESCU

GEORGICĂ jumătate de măsură

Detașamentul nostru a hotărît să vă trimită o scrisoare. Vrem și noi să ne spunem cuvîntul despre Georgică jumătate-de-măsură. Să știți că am citit acest articol într-o adunare de detașament și ne-a interesat foarte mult. Parcă ar fi fost scris anume pentru... noi! Nu de mult, în unitatea noastră, a avut loc o adunare. Atunci am aflat că în clasele mai mari sînt unii pionieri care au rămas corigenți. Și știți cine sînt aceștia? Tocmai cei care înainte aveau doar... „note de trecere"! Articolul, ca și cele aflate în această adunare ne-au pus pe gînduri. Pentru îndreptarea imediată a lui Georgică jumătate-de măsură răspunde întreg detașamentul! De aceea am început tot cu o rubrică din „Scînteia pionierului" — „Invață tu bine, dar ajută-l și pe tovarășul tău". Pionierii fruntași au primit sarcina să-și ajute tovarășii. Dumitru Dragomir o ajută pe Georgeta Panait la aritmetică, Margareta Bănică pe Ana Crișan la istorie — și așa mai departe. Rezultatul acestui ajutor s-a arătat în caiete, în catalog. Acum „jumătățile noastre de măsură" au început să învețe mai bine, am văzut că Georgică jumătate-de-măsură nu este de neîndreptat! Vrem ca pînă la sfîrșitul cel de-al doilea trimestru să nu mai avem nici o „jumătate de măsură" în detașament!

MIHAI ZAMAN
președintele detașamentului, cl. a III-a, comuna Pecineaga, raionul Negru-Vodă, regiunea Constanța

EI AU NUMAI NOTE FOARTE BUNE

Nicolae Tufiș, cl. a III-a, Școala de 4 ani Olănești-Pietrișu, raionul Rm. Vîlcea.

Sabina Postelnicu, cl. a III-a, Școala de 7 ani, comuna Merei, raionul Buzău.

Daniela Chiriac, cl. a V a, Școala de 7 ani. nr. 5, Cîmpulung Muscel.

Ivan Besoiu, cl. a VII-a, Școala de 7 ani nr. 1, Sebeș, regiunea Hunedoara.

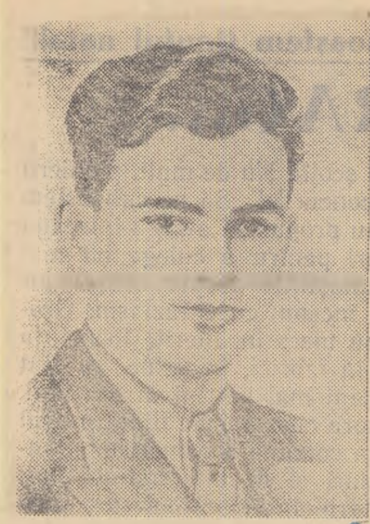
Niculina Roman, cl. a III-a, Școala de 4 ani Leșile, raionul Snagov, reg. București.

Lacrima Vida cl. a III-a B. Sebeș

Costache M. Ion cl. a IV-a, Școala elementară de 4 ani, Leșile, reg. București.

Constantin Godeanu

Sătenii comunei Pietroasele, regiunea Ploești își amintesc cu respect de Constantin Godeanu. Pe Costică și-l amintesc ca pe un copil sîrguincios la carte, dat întotdeauna ca exemplu în fața celorlalți școlari.

La 15 ani, Constantin ia drumul Bucureștiului și intră ucenic la atelierele C.F.R. Grivița. Aci, află de luptele ceferiștilor din februarie 1933, află de eroismul lui Vasile Roaită, ceea ce-l face să se însuflețească și mai ales, să se călească în luptă cu greutățile. Era un om dornic să citească, să cunoască mereu mai mult. Adeseori adormea flămînd, dar mulțumit, pentru că și-a îmbogățit biblioteca personală cu încă o carte din literatura progresistă.

Incadrat în organizația comunistă de tineret de la Atelierele C.F.R. Grivița, iar mai tîrziu în rîndurile P.C.R., Godeanu a fost activ și neînfricat. Participă cu curaj la răspîndirea de manifeste, la mobilizarea muncitorilor, la întrunirile zburătoare sau făcea parte din garda de apărare în jurul celor care veneau să vorbească muncitorilor de la Atelierele C.F.R.

Mai tîrziu, în 1940, este arestat și supus unor torturi bestiale. Agenții siguranței l-au bătut, cu schimbul, zile și nopți în șir. De fiecare dată însă, de la Godeanu nu au putut „afla" decît atît: „Nu știu nimic și n-am ce să vă spun". In decembrie 1941 i se dă drumul din lagăr iar apoi este încorporat militar, de unde se eliberează cu puțin timp înainte de 23 August 1944. Reluind legătura cu organele de partid, primește sarcini în cadrul U.T.C. iar ca prețuire a activității și devotamentului său, devine membru al C.C. al U.T.C.

In decembrie 1944, el cere conducerii U.T.C. să-i permită plecarea pe front ca voluntar în Divizia „Tudor Vladimirescu", hotărît să lupte pînă la zdrobirea definitivă a fascismului.

„...Conștiința mea, scria Godeanu părinților, îmi spune că trebuie să mă aflu aici, pe front, unde lupta e mai grea decît în țară. Aici dușmanul ține arma în mînă și în țara noastră nu poate fi bine, pînă nu-i distrugem pe hitleriști. Voi știți cît a suferit poporul nostru de pe urma lor...".

Dar Godeanu nu a putut să vadă hitlerismul zdrobit în propriul său bîrlog. La 14 februarie 1945, Constantin Godeanu moare eroic în Munții Tatra. Pentru meritele sale a fost decorat cu ordinul sovietic „Slava".

ELENA SOARE

Două file de cronică

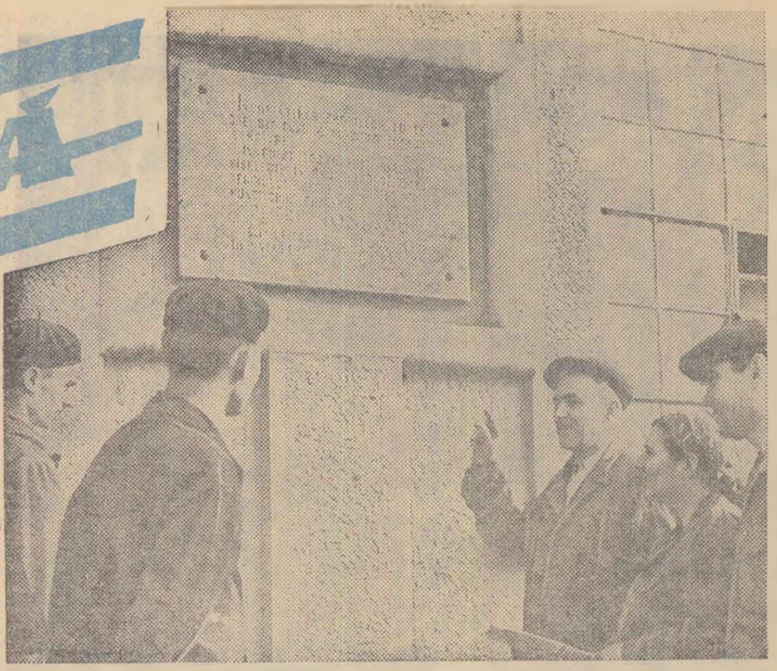
O placă de marmură albă, fixată pe frontispiciul uzinei de pe malul Dîmboviței, reînvie în slove nepieritoare prima filă de cronică. Placa memorială amintind de eroicele lupte greviste purtate de muncitorii fabricii „Lemaitre", a fost înălțată chiar pe locul unde, cu treizeci de ani în urmă, au căzut, răpuși de zbirii regimului burghezo-moșieresc, unii dintre cei care s-au aflat atunci în fruntea luptelor.

Ca să iasă din criză, stăpînii au redus salariile muncitorilor, au furat pîinea din gura copiilor, zvîrlindu-i în stradă, în plină iarnă. Și Jaumotte, patronul de pe atunci al fabricii „Lemaitre", obezul îmblănit în piei de vulpe și cu inele groase de aur pe degete, a anunțat scăderea salariilor. Dar muncitorii au declarat grevă, s-au ridicat la luptă, sub conducerea comuniștilor. Jaumotte a chemat jandarmii. Totodată, împotriva muncitorilor au fost folosite elemente descompuse, alcoolice, provocatori și spărgători de grevă, printre care și un oarecare Oneț. Acesta l-a ucis pe muncitorul Petre Ionescu, împlîntîndu-i hoțește cuțitul în spate...

Grele au fost vremurile cînd în țară stăpîneau alde Jaumotte. Dar lupta muncitorilor n-a putut fi înfrîntă nici chiar cu forța armelor. Ea a continuat pînă la victorie.

Uzinele de pe cheiul Dîmboviței, sînt astăzi de nerecunoscut. Alei proaspăt asfaltate te duc în hale uriașe, inundate de lumină, ștergînd cu totul înfățișarea vechii fabrici cu maghernițe de scîndură, prin care iarna urla viscolul.

Acolo, în clădirea alăturată, boierească, unde cîndva se lăfăia Jaumotte, se află acum o școală profesională în care învață sute de ucenici. Mulți dintre ei sînt fii ai muncitorilor din uzină, ai celor care prin victoriile lor de zi cu zi înscriu cea de-a doua pagină de cronică. Printre ei se află și tovarăși din generația care a participat cu înflăcărare la luptele greviste din 1930. Alături de ei, tinerii muncesc cu aceeași însuflețire, fie că e vorba de Marin Guzu, Nicolae Constantin, Maria Crăescu, Mircea Ocheană, Alexandru Vasile și ceilalți harnici turnători și strungari din brigăzile de tineret. Ei sînt mîndri de cei care au luptat cu dîrzenie pentru pîine și libertate, mîndri de istoricul uzinelor lor, care au parcurs un drum uriaș: de la o fabricuță în care se reparau cazane de locomotivă — la uzina metalurgică „Timpuri Noi" din Capitală, constructoare de mașini.

Un muncitor din uzină le vorbește tinerilor despre eroicele lupte greviste din 1930.

Tinerii constructori de motoare muncesc cu entuziasm, însuflețiți de pilda glorioasă a înaintașilor lor.

PAL un nou produs romînesc

De curînd s-a împlinit un an de la intrarea în funcțiune a fabricii de „Plăci Aglomerate de Lemn" din Brăila — una dintre cele mai mari fabrici de acest gen, din Europa, complet automatizată. Cu acest prilej, ne-am adresat, cu cîteva întrebări, tovarășului inginer Nicolae Ciobanu, președintele comitetului de întreprindere.

— Mai întîi, vă rugăm să ne spuneți cîteva cuvinte în legătură cu felul cum se fac plăcile aglomerate...

— Desigur, e destul de greu în cîteva cuvinte, totuși o să încerc. Ca materie primă se folosește lemnul de salcie și plop, recoltat din regiunea Dunării. Adus la rampa de încărcare, lemnul este transportat pe vagonete în așa-numitul tunel de umidificare, unde, bineînțeles, primește și un duș cald! Apoi, așa cum sfecla este fărîmițată și prefăcută printr-un întreg proces tehnologic, în bucăți de zahăr, și lemnul, fărîmițat în așchii este așezat pe niște tăvi enorme de aluminiu, încleiat cu un liant special, presat puternic la 150 de atmosfere și... prefăcut în plăci aglomerate.

— Care sînt întrebuințările plăcilor aglomerate?

— Multe. Fiind un material durabil și totodată frumos la înfățișare, se utilizează la fabricarea mobilei de orice tip, la capitonarea de cabine de nave și compartimente de tren, la decoruri de scenă, stupi sistematici, carcase de radio și...

— ...panouri de onoare!

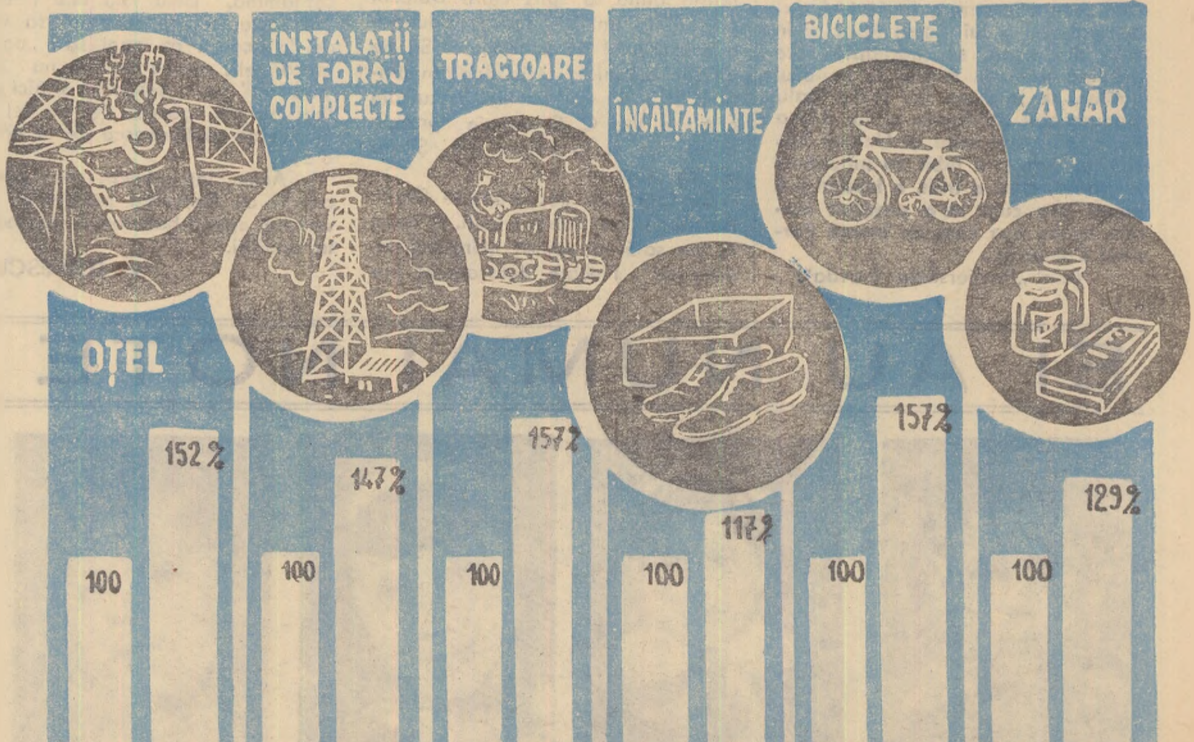
— Da, și la acestea. Și, venind vorba de panoul de onoare, aș vrea să amintesc de numele unor muncitori fruntași, ca tovarășii Petcu Jipa, Radu Pierdutu, Niculina Baciu sau Nicolae Mărgeanu. Ei și toți ceilalți tovarăși cu care lucrează cot la cot, muncesc cu însuflețire, ca pe porțile tinerei noastre fabrici să iasă cît mai multe plăci aglomerate de lemn.

AL. DINU IFRIM

Planul de stat pe anul 1959 a fost depășit!

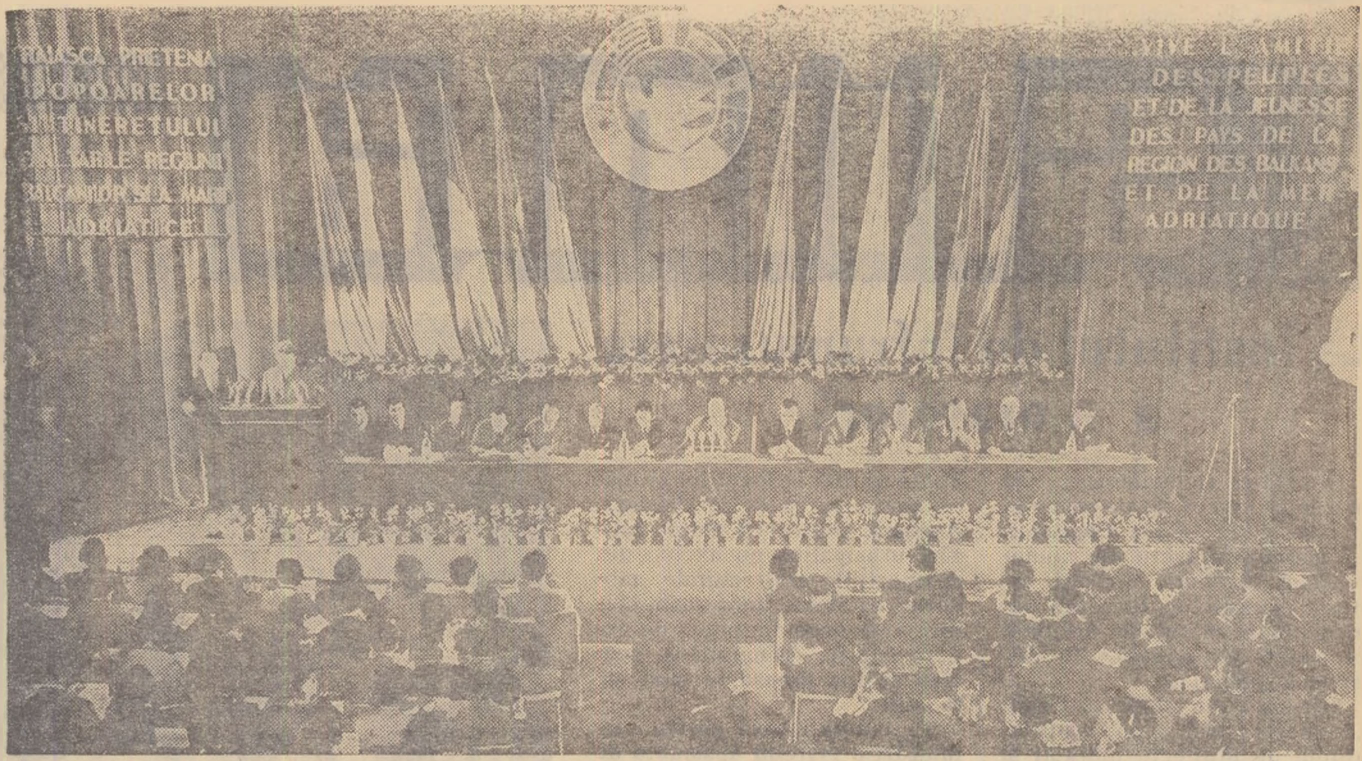
Zilele trecute a fost dat publicității Comunicatul Direcției Centrale de Statistică asupra îndeplinirii planului de stat pe anul 1959. Comunicatul constitue un bilanț însuflețitor al activității creatoare a tuturor oamenilor muncii din țara noastră în cursul anului 1959. Trebuie să știți că întregul plan al industriei patriei noastre pe anul care a trecut, a fost depășit, obținîndu-se o creștere a producției întregii industrii de 11,1 la sută față de anul 1958.

Alăturat puteți vedea, reprezentate grafic, cîteva din realizările industriei noastre pe anul 1959 în comparație cu anul 1958.

NOUTĂȚI TEHNICE

Intîlnirea tineretului şi studenţilor din ţările regiunii Balcanilor şi Mării Adriatice

Şedinţa de deschidere a Intîlnirii. La tribună, tov. Virgil Trofin, prim-secretar al C.C. al U.T.M., prezintă raportul general.

Raportul prezentat de tovarăşul V. Trofin

În raport, tovarăşul Virgil Trofin a subliniat că întîlnirea tineretului şi studenţilor din regiunea Balcanilor şi Mării Adriatice are loc în condiţiile manifestării unei destinderi în relaţiile internaţionale, aceasta pentru că toate ţările socialiste, numeroase ţări din Europa, Africa, Asia şi eminenţi oameni de stat activează ca în lume să nu mai fie război.

Arătînd că vizita tov. Hruşciov în S.U.A. şi propunerile guvernului sovietic făcute la Organizaţia Naţiunilor Unite înseamnă deschiderea căii spre înlăturarea războiului, vorbitorul a spus printre altele: Tînăra generaţie are nevoie de condiţii paşnice de dezvoltare pentru împlinirea năzuinţelor sale cele mai fierbinţi, pentru punerea în valoare a capacităţii ei creatoare. Alături de întreaga omenire, ea îşi exprimă dorinţa ca apropiata conferinţă la cel mai înalt nivel între conducătorii Franţei, Angliei, U.R.S.S. şi S.U.A. să ducă la măsuri favorabile păcii generale, destinderii internaţionale.

În continuare, vorbitorul a arătat că tineretul din Republica Populară Romînă, alături de întregul popor sprijină politica de pace a guvernului nostru. Considerăm — se spune în raport — că propunerea pe care a formulat-o guvernul R. P. Romîne în legătură cu o înţelegere balcanică exprimă cerinţele opiniei publice şi corespunde pe deplin intereselor popoarelor din această regiune a lumii. După cum se ştie, guvernul R. P. Romîne a propus şefilor de guverne din ţările balcanice o întîlnire în vederea înfăptuirii unei înţelegeri colective a statelor din Balcani, asigurării păcii în această regiune, pentru prosperitatea şi progresul popoarelor balcanice.

Ideea întîlnirii tineretului şi studenţilor din ţările balcanice şi adriatice, a spus mai departe tov. Virgil Trofin, s-a născut din convingerea profundă că tînăra generaţie este datoare să-şi aducă partea sa de contribuţie la cauza înţelegerii şi păcii în întreaga lume şi în mod deosebit în această parte a Europei în care ne-am născut, trăim, muncim şi învăţăm, în care ne făurim un viitor ferit de urgia războiului.

Propunerea prezentată de delegaţia tineretului romîn a găsit ecou în rîndurile multor organizaţii de tineret şi studenţi.

În continuare raportul se ocupă pe larg de dezvoltarea cooperării dintre tineretul şi studenţii din această parte a lumii, a relaţiilor bilaterale cît şi a celor pe plan regional, menţionînd o serie de rezultate, pozitive ca lărgirea schimburilor culturale, turistice, sportive.

În partea finală a raportului se spune: Să facem totul ca ziua de mîine, a tinerei generaţii să fie senină, ca tineretul, să aibă parte de toate bucuriile vieţii. Pentru a cuceri acest viitor de pace trebuie să luptăm neîncetat cu toate forţele tinereţii noastre, împreună cu popoarele ai căror fii sîntem. Noi, tinerii şi studenţii din ţările balcano-adriatice sîntem chemaţi să nu precupeţim nici un efort ca ziua de mîine să fie luminoasă, ca pacea şi înţelegerea să domnească în regiunea noastră şi în toată lumea.

— Text prescurtat —

Telegrama adresată de N. S. Hruşciov participanţilor la Intîlnirea tineretului şi studenţilor din ţările regiunii Balcanilor şi Mării Adriatice

Dragi prieteni!

Salut din toată inima pe participanţii la Intîlnirea tineretului şi studenţilor din ţările regiunii Balcanilor şi Mării Adriatice. Este bine că tinerii din această regiune a Europei s-au întrunit în scopul întăririi păcii şi prieteniei între popoare. Astfel de întîlniri oferă posibilitatea minunată de a vă cunoaşte şi a vă înţelege mai bine unii pe alţii.

Acum, cînd deasupra lumii norii pericolului de război au început să se împrăştie, capătă o însemnătate tot mai mare orice acţiune care urmăreşte dezvoltarea înţelegerii şi a prieteniei între popoare. In această lume nu poţi decît să te bucuri că voi, reprezentanţii tinerei generaţii din ţările unei regiuni considerată mult timp butoiul de pulbere al Europei, v-aţi întrunit în numele ţelurilor înalte ale consolidării păcii.

Popoarele din lumea întreagă cer să se ajungă la o înţelegere între guverne cu privire la dezarmarea generală şi totală. Sovietul Suprem al U.R.S.S. a adoptat recent „Legea cu privire la o nouă şi importantă reducere a forţelor armate ale U.R.S.S.". Sîntem convinşi că această hotărîre va găsi un larg ecou în rîndurile popoarelor, inclusiv în rîndurile tineretului de pe întregul glob.

Tineretul şi studenţii din ţările regiunii Balcanilor şi Mării Adriatice pot să facă mult pentru transformarea acestei regiuni într-o zonă a păcii, în care să nu existe arma nucleară şi arma rachetă, pentru dezvoltarea colaborării şi a relaţiilor de prietenie între popoarele acestor ţări.

Urez din toată inima participanţilor la întîlnire succese în învăţătură şi muncă spre binele popoarelor, în realizarea ţelurilor nobile pe care vi le-aţi propus.

N. HRUŞCIOV

Moscova, 30 ianuarie 1960.

Din cuvîntul unor participanţi la Intîlnire

NICOLAOS INDEZES deputat al Partidului Liberal din Grecia: dorim ca întîlnirea noastră să ajungă la rezultate pozitive şi sîntem convinşi de aceasta pentru binele tineretului şi al popoarelor din regiunea noastră.

Acad. PETCO STAINOV vicepreşedinte al Comitetului pentru înţelegere şi colaborare în Balcani din R. P. Bulgaria, a arătat că tinerii trebuie să păşească cu încredere spre pace în Balcani şi Adriatica, spre pace în întreaga lume.

LUIGI PASSONI, membru al grupului parlamentar socialist italian, a propus ca tineretul să acţioneze în favoarea lărgirii legăturilor comerciale între ţările din această zonă, să desfăşoare o campanie de apărare a valorilor rezistenţei antifasciste şi a socotit utilă organizarea unei întîlniri a partizanilor şi antifasciştilor din aceste ţări.

TODI LUBONJA, prim secretar al C.C. al Uniunii Tineretului Muncii din R. P. Albania: lozinca acestei întîlniri „Să transformăm regiunea Balcanilor şi Mării Adriatice într-o zonă a păcii, fără arme atomice şi rachete", constituie o năzuinţă scumpă tineretului din această zonă şi ne cheamă să nu precupeţim nimic pentru apărarea marilor valori materiale şi spirituale create de-a lungul secolelor în această regiune cu o veche civilizaţie.

GIANNI MARENO, reprezentant al Federaţiei Tineretului Comunist Italian a subliniat importanţa acţiunilor tineretului care cere guvernelor să ajungă la un acord pentru împiedicarea instalării de arme atomice pe teritoriul ţărilor Balcanice şi Adriatice.

In pauză, pe sălile Casei de cultură a studenţilor „Grigore Preoteasa", grupuri de tineri delegaţi din diverse ţări discută, schimbă adrese, dau autografe.

Interesante manifestări tinereşti

Sîmbătă seara, în cinstea participanţilor la Intîlnire, la Teatrul de Operă şi Balet al R.P. Romîne, Ansamblul Uniunii Tineretului Muncitor a prezentat un frumos spectacol.

Duminică după-amiază, delegaţii la Intîlnire au asistat împreună cu tineri din Capitală la recitalurile internaţionale muzicale ce au avut loc la casele de cultură ale tineretului din raioanele „Gheorghe Gheorghiu-Dej" şi „Griviţa Roşie". Seara, la Casa de cultură a tineretului din raionul „Tudor Vladimirescu", a avut loc o serată dansantă la care tinerii din ţările regiunii balcano-adriatice, au petrecut împreună cu tinerii din Capitală.

Tot duminică a avut loc la Casa de cultură a studenţilor „Grigore Preoteasa", deschiderea expoziţiei internaţionale de fotografii organizată cu prilejul Intîlnirii de la Bucureşti.

Luni la amiază participanţii la Intîlnirea tineretului şi studenţilor din ţările regiunii Balcanilor şi Mării Adriatice, au participat la simpozionul „Folosirea energiei atomice în scopuri paşnice". La simpozion au luat cuvîntul prof. univ. Florin Ciorăscu şi Paul Drăghicescu, candidat în ştiinţe tehnice. A urmat apoi o vizită la Institutul de Fizică Atomică al Academiei R.P. Romîne.

Știința

La institutul de înfrumusețare a ...orașelor!

O clădire impunătoare, cu mai multe etaje de pe una din străzile centrale ale Capitalei. La mesele de lucru ale numeroaselor încăperi, aplecați asupra planșetelor, lucrează oameni tineri, alături de arhitecți cu bogată experiență. Ei calculează, plănuiesc.

Într-unul din ateliere, numit „Atelierul Iași", poți întîlni grupul de arhitecți, ingineri și tehnicieni care precizează ultimele amănunte ale unui nou proiect de sistematizare. Este vorba de „Piața Unirii" din Iași. Cum va arăta aceasta? Să pășim pentru o clipă în viitorul apropiat.

...Piața Unirii din Iași, locul de unde Alexandru Ioan Cuza a vorbit poporului în urmă cu o sută de ani, este de nerecunoscut. Aici se întinde un mare complex de blocuri, magazine, construite în cea mai modernă arhitectură, cu vitrine colorate, cu iluminații de neon, cu interioare elegante, luminoase, lucrate din materiale plastice. A răsărit aici clădirea unui hotel turistic de 45 metri înălțime, ceea ce echivalează cu 16 etaje El poate găzdui 300 de vizitatori. Cinematograful din apropiere, de o construcție modernă, îi îmbie de departe pe spectatori să intre. În fotoliile confortabile ale acestui cinematograf pot viziona un film 1.000 de spectatori deodată. Pornești pe străzile largi. Înfățișarea fațadelor, în diferite culori, îți încîntă ochiul.

Iată și Academia Mihăileană, Turnul Spiridoniei, casa marelui poet Vasile Alecsandri. Toate se află la locul lor și mai frumoase parcă decît altădată. Aceasta, pentru că noile realizări urbanistice nu exclud din compozițiile arhitecturale moderne, existența unor vechi clădiri, valoroase din punct de vedere istoric. Dimpotrivă, acestea se încadrează în mod armonios.

Te îndrepți spre partea de miazăzi a marelui ansamblu de clădiri și larma copiilor îți vestește de departe că te apropii de o școală. Dar e vorba nu numai de o școală ci și de o grădiniță și de o creșă. Școala se află într-un parc și are întinse terenuri de sport. Toate sînt construite după noua concepție urbanistică după care marile clădiri se amplasează în mijlocul unor spații verzi, amenajate cu pomi și ronduri cu multe, multe flori...

Am călătorit cu imaginația privind numai unul dintre proiectele care sînt create la „Institutul Central de sistematizare și proiectare a orașelor și regiunilor". De aici au pornit însă și „actele de naștere" ale construcțiilor de pe litoralul Mării Negre, ale ansamblului de locuințe din Piața Palatului R.P.R. din Capitală, ale noului oraș Onești, ale atîtor teatre și școli, cămine culturale și spitale ce au fost construite pe întreg cuprinsul patriei noastre. Prin munca de astăzi a cercetătorilor, a arhitecților, inginerilor și tehnicienilor, se crează aici imaginea de mîine a orașelor patriei noastre.

V. MARIN

Cîțiva membri din colectivul de arhitecți, ingineri și tehnicieni, lucrînd la machetă.

Lansarea unei noi și puternice rachete balistice sovietice în Pacific

La 31 ianuarie a.c. a avut loc cea de a doua lansare a unei rachete balistice sovietice în Oceanul Pacific. Lansarea a avut loc conform planului de realizare a unei rachete balistice mai puternice, cu mai multe trepte, în vederea lansării de sateliți grei ai Pămîntului și în vederea efectuării de zboruri cosmice spre planetele sistemului solar.

Penultima treaptă a rachetei, împreună cu macheta ultimei trepte a atins suprafața Oceanului Pacific în regiunea stabilită, la 31 ianuarie a.c. ora 19,58 (ora Moscovei).

Macheta ultimei trepte a fost observată în timpul zborului în atmosferă și a fost reperată la căderea în apă de către stațiile de radiolocație și de stațiile optice și acustice instalate pe nave.

Datele furnizate de măsurătorile efectuate au confirmat odată mai mult înalta precizie a sistemului de ghidare a rachetei. Prin lansarea efectuată la 31 ianuarie a.c. a fost încheiată cu succes etapa respectivă de realizare a rachetei. Regiunea cuprinsă între coordonatele indicate în comunicatul TASS din 8 ianuarie 1960 a fost eliberată pentru navigație și comunicațiile aeriene, înainte de termen — la 1 februarie.

Fel de fel

Recorduri la sărituri

Știați că... iepurii, pot să sară din fugă peste obstacole de 3 m înălțime? Cangurii, să facă sărituri de 10 m în lungime și 2–3 m în înălțime, căprioarele de munte, nu se tem de sărituri de pe stînci de 12–16 m, iar tigrii, animale greoaie în aparență, pot să „zboare" prin aer într-o săritură de 9–10 m lungime?

Urmasul unor monștri

este și o moluscă ce trăiește în mările tropicale, la adîncimi de aproape un kilometru și jumătate. Din fericire, acest monstru nu poate fi întîlnit la plimbare prin păduri sau pe cîmp. Are corpul negru și „fața" de culoare maron. Capul lui este aproape cît lungimea corpului. Ochii de culoare roșie sînt apărați de pleoape puternice portocalii. Zece ventuze se mișcă în permanență, iar fălcile lui amenințătoare sînt armate cu cîteva rînduri de dinți. De ambele părți ale capului, acest monstru are mai multe „proiectoare" puternice, formate din niște noduri fluorescente.

După părerea unor savanți, monstrul molusc, ar fi urmașul unor vietăți îngrozitoare care au trăit în mările planetei noastre acum 200 milioane de ani.

O curiozitate a numerelor

Numărul 18 are o proprietate curioasă. Suma cifrelor lui este egală cu suma cifrelor produșilor lui dacă îl înmulțim cu 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9.

Căutați și alte numere formate din cîte două cifre, care să aibă aceeași proprietate.

Proiecte de transformarea planetei:

Grădini la Polul Nord!

...meroși oameni de știință sovietici lucrează în ultimul timp ca adevărați arhitecți ai planetei noastre, ca geniali planificatori ai viitorului. Printre planurile elaborate recent în vederea transformării regiunilor înghețate din nord în ogoare mănoase și grădini înfloritoare se numără și proiectul deosebit de interesant al inginerului M. Romanov.

În urma studiilor întreprinse, inginerul sovietic a ajuns la concluzia că celebrul curent marin Kuro-Shiwo ar putea încălzi considerabil clima coastei Pacificului din U.R.S.S., a Chinei de nord și a unei mari părți din Japonia. Iată cum:

Curentul marin cald Kuro-Shiwo (adică „Fluviu negru" în limba japoneză) circulă în partea apuseană a Oceanului Pacific. Avînd temperatura de 28°C, apele acestui curent ar putea îndulci considerabil clima unui vast teritoriu al globului dacă efectele lor binefăcătoare n-ar fi neutralizate de un contra curent rece Oya-Shiwo, care provine din Marea de Ohotsk. Pornind de la ideea că acest curent rece ar putea fi oprit în strîmtoarea Nevelskoi (lățimea 8 km) pe unde trece acum, inginerul Romanov a reușit să găsească o ingenioasă soluție tehnică a acestei probleme.

Conform proiectului, în strîmtoare urmează să fie construit un baraj cu un sistem de porți care vor permite trecerea apelor numai înspre nord în direcția Marii de Ohotsk. Mareele puternice, adică fluxurile și refluxurile ce se datoresc atracției Lunii și care alternează în strîmtoarea Nevelskoi la intervale de 6 ore, vor fi astfel silite să lucreze ca motorul unei pompe gigantice. Cu alte cuvinte, în timpul fluxului, apele calde din sud vor pătrunde prin porțile barajului în Marea de Ohotsk, încălzind considerabil regiunea. In schimb, apele reci din nord nu vor mai putea circula spre sud și să neutralizeze curentul cald, deoarece, în acest sens porțile barajului vor fi închise.

Cu adevarat, ingeniozitatea oamenilor de știință nu cunoaște limită! Ne vom folosi pînă și de forța de atracție a Lunii pentru ca, o importantă porțiune din suprafața globului terestru, deocamdată „veșnic" înghețată, să fie transformată într-o uriașă grădină îmbelșugată.

Ing. ION SUCEVEANU

Poze pe benzi de magnetofon

Inregistrarea magnetică constituie, fără îndoială, metoda cea mai perfectă pentru conservarea sunetului și ea a pătruns în nenumărate domenii de activitate. Iată însă, că de curînd, la calitățile atît de cunoscute ale magnetofonului s-a adăugat una nouă: pe banda magnetică pot fi înregistrate nu numai sunete dar și imagini! Un colectiv al Institutului unional de cercetări fonografice din U.R.S.S. a realizat un asemenea aparat uluitor care permite înregistrarea oricărei imagini și redarea ei imediată, fără developarea peliculei și fără copierea pozitivului.

Cum este posibilă o asemenea minune tehnică?

Cel puțin în principiu, explicația este destul de simplă. Imaginile care urmează să fie înregistrate sînt mai întîi captate cu ajutorul unei camere obișnuite de televiziune. După cum se știe, aceste „camere de luat vederi" transformă imaginile optice în semnale electrice, ce pot fi imprimate pe bandă magnetică.

Perspectivele deschise de această realizare tehnică sînt deosebit de interesante și este destul de simplu să ne imaginăm cum se vor petrece lucrurile într-un viitor apropiat.

...Să presupunem că am urmărit la televizor un film interesant, retransmisia unui spectacol sau a unei întîlniri sportive care ne-a plăcut foarte mult. Pentru a revedea spectacolele acestea la televizor oricînd dorim, n-avem decît să montăm pe minusculul magnetofon din spatele televizorului banda pe care a fost înregistrat filmul sau spectacolul respectiv și să apăsăm pe butonul de pornire: pe ecran acțiunea se va desfășura din nou și acest lucru va putea fi repetat oricînd vom dori. Mai mult chiar, vom putea înregistra pe bandă nenumărate lecții de fizică și astronomie, de matematică sau geografie. Vom apăsa pe un buton și pe ecranul televizorului va apare profesorul care va fi oricînd gata să ne explice din nou lecția.

— Va fi minunat, nu-i așa?

Ing. I. VARGA

SPORT

Aspect de la întîlnirea de baschet: selecționata U.A.S.R.—selecționata de tineret a R. P. Bulgaria.

Cupa prieteniei

Bucureștiul cunoaște zile înălțătoare. Tinerii din țările regiunii Balcanilor și Mării Adriatice și-au dat întîlnire în Capitala scumpei noastre patrii, exprimîndu-și încă odată dorința lor fierbinte de pace și prietenie. Cu acest prilej s-au desfășurat și numeroase întreceri sportive. In sala Casei de cultură a studenților „Grigore Preoteasa" sosesc purtătorii ștafetei prieteniei din Albania, Bulgaria și Romînia. Iolanda Balaș, recordmana noastră mondială, transmite participanților la întîlnire mesajul de pace și prietenie al tineretului din patria noastră...

In sălile de sport de la Floreasca, Dinamo și Institutul de Petrol și Gaze au început întrecerile din cadrul „Cupei prieteniei".

In sala Dinamo...

„..printre jucătoarele noastre participante la turneul de tenis de masă le-am întîlnit și pe pionierele Dana Pop și Mariana Jandrescu. Mariana Jandrescu, proaspăta noastră campioană republicană de juniori a dorit neapărat să ne împărtășească impresiile sale.

— Sînt nespus de fericită. Aici, la concurs, mi-am întîlnit o veche prietenă, pe Virginia Popova. Ea nu mai este pionieră. Dar am discutat mult împreună despre pionierii bulgari. Am mai cunoscut-o și pe Evghenia Kolarova. E o fată foarte veselă și prietenoasă.

In timp ce Mariana ne împărtășea impresiile ei s-a apropiat Kolarova.

— Poftim, am notat aici adresa mea. Să-mi scrii neapărat!

Mariana a luat foaia de hîrtie și-a început să citească cu voce tare.

— Prietenei mele dragi din Romînia, de la Evghenia Kolarova, str. Miladinovi nr. 3, Sofia.

Apoi Mariana Jandrescu a continuat:

— Meciurile au fost foarte interesante. Jucătoarele noastre au fost la înălțime. Sînt bucuroasă că am cucerit „Cupa Prieteniei", dar mai ales, că în aceste zile de concurs între toți participanții s-au legat prietenii de neuitat.

Și acum, în sala Floreasca

— Haide R.P.R.! scandează miile de tineri spectatori prezenți în tribune. Jocurile sînt spectaculoase. Baschetbaliștii albanezi demonstrează că în țara lor baschetul este în continuă dezvoltare. Urmează meciul dintre selecționata noastră studențească și selecționata de tineret a Bulgariei. Intrecerea ridică tribunele în picioare. Scorul este foarte strîns. Studenții noștri însă prind parcă aripi și înscriu puncte după puncte, cîștigînd meciul.

Și acum, în încheiere, am vrea să vă redăm declarația pe care ne-a făcut-o Mehmet Ali Kișlali, redactor al ziarului „Yeni Gün" din Ankara.

„Sînt impresionat de atmosfera prietenească de la întrecerile sportive și sînt convins că ele pot contribui mult la cimentarea prieteniei între popoarele țărilor din regiunea Balcanilor și Mării Adriatice".

RADU POPA

De la clubul corespondenților

Clubul corespondenților de la Școala de 7 ani din comuna Pecineaga, vă mulțumește. Cele 130 volume primite în dar de la dumneavoastră ne-au îmbogățit mult biblioteca pionierească. Vă promitem că nu va rămîne nici o carte necitită. In ceea ce privește activitatea de corespondent, ne luăm angajamentul să fim la... datorie. Despre acțiunile noastre cele mai interesante, ca și despre lipsurile noastre, vă vom scrie negreșit și pe viitor.

Din partea clubului de corespondenți.

pioniera
ELENA CIRIC
cl. a VI-a, corespondenta specială a unității, com. Pecineaga, raionul Negru Vodă

La camera pionierilor. Pionierii citesc cărți din biblioteca oferită de redacția noastră.

Dragă redacție

Noi, pionierii de la clubul corespondenților, din Școala medie din Segarcea și întreaga unitate de pionieri ai școlii, mulțumim călduros gazetei noastre, cu ocazia premierii clubului nostru de corespondenți, cu cărți pentru o bibliotecă. Noi, asigurăm redacția, că și în viitor clubul nostru își va duce o activitate rodnică și va ține o și mai strînsă legătură cu gazeta noastră.

Din partea clubului de corespondenți
pionierul
GHIȚA PROCOPIE
cl. a VII a B, corespondent special.

Adrese de la noi prieteni

Demult doresc să corespondez cu o fată din Romînia.

La noi în oraș se află morminte ale soldaților romîni căzuți în luptele pentru alungarea cotropitorilor fasciști. La noi a fost și delegația guvernului și Partidului Muncitoresc Romîn. Eu și prietenele mele l-am văzut pe tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Am destule motive, deci, de a căuta prietenia unei fete din Romînia. Aș dori ca ea să fie pionieră.

ELENA MOHUTOVA
Zvolen, ul. Kap. Nalepku e 1848 byt. 4 Ceskoslovenko (R. Cehoslovacă)

Sînt pionieră bulgară, elevă în clasa a VII-a. Mă cheamă Anghelina Gheorghieva. Doresc să corespondez cu pionieri din minunata voastră țară.

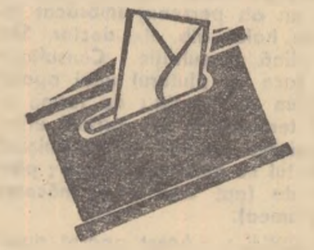
Să înflorească și să se întărească prietenia dintre cele două popoare iubitoare de pace — poporul romîn și bulgar!

АНГЕЛИНА ГЕОРГИЕВА
с Добролево, охр, Врачажхи
R.P. Bulgaria

Numele meu e Ursula Hänel și locuiesc în Zwickau, care e de altfel orașul meu natal. Am 12 ani iar sora mea, Karin, are 15 ani. Eu sînt pionieră, iar ea este membră a F.D.J. (Uniunea Tineretului Liber German). Amîndouă dorim mult să corespondăm cu copii din Romînia, de aceeași vîrstă cu noi. V-am ruga însă, să ne scrieți în limba germană sau în limba rusă. Ne-ar bucura tare mult dacă am primi, cît mai curînd, scrisori de la voi.

URSULA HANEL
KARIN HANEL
Zwichau Sachsen
Tonstrasse 4 D.D.R.
R. D. GERMANĂ

Cutia cu scrisori

E foarte greu să răspunzi tuturor corespondenților prin această cale direct, prin gazetă. De aceea, astăzi vom sta de vorbă numai cu cîțiva dintre corespondenții noștri. „Mă numesc Octavian Vasilcoiu, pionier în clasa a VII-a, Școala de 7 ani din comuna Podari, raionul Craiova, regiunea Craiova"... Așa își începe scrisoarea unul dintre tinerii noștri corespondenți prin care ne transmite o poezie intitulată „Jiule, rîu înspumat!". Este prima lui poezie trimisă la redacție, poezie după părerea noastră destul de frumos realizată, scrisă cu căldură și sensibilitate. Cînd s-a apucat să scrie, Octavian a făcut un lucru foarte bun, pentru că și-a ales subiectul, s-a inspirat deci, din realitatea direct înconjurătoare. El n-a scris, să zicem, despre Mureș sau Bistrița, ci a scris despre Jiul pe care îl cunoaște bine, pe malurile căruia s-a născut și crescut. El a observat viața adevărată și impresiile căpătate, trecute prin sufletul său, le-a așternut pe hîrtie, transformate în imagini artistice destul de izbutite. Scriind, el n-a uitat cum fac alți poeți începători de unele cerințe obligatorii ale poeziei și anume: ritmul, rima, măsura. E drept că versul popular pe care l-a folosit e mai ușor de scris pentru începători. Publicăm aici un fragment din poezie:

Frunzuliță de pe luncă
Jiule, apă-adîncă,
Vadul azi ți s-a lărgit
Și valul s-a domolit,
Și-mi șoptește apa lină
Despre viața cea senină,
Și-mi doinește încetișor
De mărețul viitor.

Fiind una dintre poeziile de început, spune multe. Dar drumul e greu. Nu se face primăvară cu o floare. O singură poezie e abia un început. Perseverează dragă Octavian, lucrează mult pe vers, urmărește ideea aleasă pînă la capăt. În felul acesta vei da poezii din ce în ce mai bune.

Pe aceeași cale merg și Niculina Nistor din Medgidia care ne-a trimis de curînd o poezie scurtă și frumoasă intitulată „Fulgușor de nea". Constantin Pohoață din comuna Bogdănești — Suceava cu poeziile „Nota 2" și „Tancul" și pionierul George Urdea din comuna Gogoșari, raionul Giurgiu prin „Iarna pe vale", cu excepția finalului lipsit de frumusețe artistică. „Impărăteasa florilor", „Țara mea", „Pădurea", „Cîntec pionieresc" și „Toamna" sînt nelucrate suficient, deși ideile sînt destul de interesante.

Printre sutele de poezii primite la redacție sînt foarte multe frumoase, emoționante, chiar dacă versurile nu sînt prea izbutite. Există însă și altfel de poezii: poezii care nu merită să fie numite așa. Lipsite de o idee clară, bine aleasă, confuze, încîlcite, versuri scrise de mîntuială, fără un ritm precis, fără rimă. Ce părere aveți de aceste versuri?: „Ce stai Drăgășane pe gînduri? Nimic, nimic numai ai de spus? Scrie redacției zece rînduri, cum vi-e timpul decurs?". Nu mai este nimic de adăugat. E limpede că autorul are de străbătut drum lung de la versificarea prozaică pînă la adevărata poezie.

UN FILM pentru TINERET

ANDREIKA

Printre eroii Marii Revoluții din Octombrie se numără și sute de copii. Mai mari sau mai mici, ei au contribut, pe măsura forțelor lor, la marea luptă care avea să deschidă o eră nouă în istoria omenirii.

Andreika, este unul din acești eroi. In vara anului 1917 el face pentru prima dată cunoștință cu evenimentele revoluționare. Atras în mijlocul unei mulțimi de manifestanți de pe străzile Petrogradului — muncitori, marinari și soldați care manifestau pentru pace, Andreika își dă seama de marea forță a celor mulți. Nici cruzimea contrarevoluției nu-i rămîne ascunsă: un grup de iuncheri, ascunși în podul unei case, încep să tragă asupra demonstranților. Printre alții este ucisă și o femeie care mergea prin mulțime împreună cu fetița ei, Elenka.

In seara aceleiași zile, Andreika află din gura tatălui său, muncitorul Pavel Reșetin, despre Vladimir Ilici Lenin, conducătorul revoluției proletare.

Ziua aceasta avea să însemne mult pentru Andreika. Fiu de muncitor, crescut și trăit în cartierele periferice ale orașului, acolo unde înainte de Revoluție mizeria măcina sufletele oamenilor, Andreika nu poate alege altă cale decît cea pe care a pornit și tatăl său.

..Bănuind că Lenin se ascunde în mijlocul muncitorilor, guvernul provizoriu ordonă urmărirea și arestarea lui. Printre spionii care sînt trimiși în diferitele cartiere muncitorești, se găsește și un anume Zvonkov, lepădătură a societății. Deghizat în soldat, spionul se strecoară printre oameni și, în scurt timp, reușește să cîștige încrederea lui Andreika și a prietenului său Vaska, copiii fiind, lesne încrezători. Folosindu-se de unele amănunte destăinuite de copii, Zvonkov anunță siguranța care-l arestează pe tatăl lui Andreika.

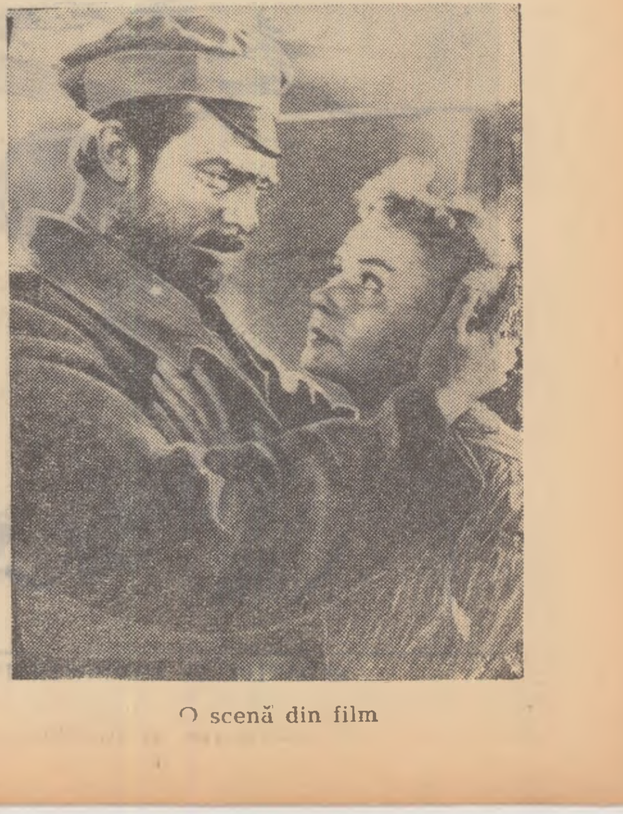
Abia acum își dă seama Andreika de adevăratul chip al spionului. Rămas cap al familiei, Andreika este nevoit să lucreze ca electrician. Dar după scurt timp este concediat, deoarece patronul află că, în ciuda dispozițiilor sale, el lucrase la Smolnîi.

Intr-una din zile Vaska, întîlnindu-l pe stradă pe Zvonkov, îl urmărește și-i află adresa. Impreună cu Andreika, ei se hotărăsc să pătrundă în cartierul general al albilor. Acțiunea reușește. O patrulă de muncitori arestează o serie de persoane suspecte. Zvonkov este împușcat.

Interpretat cu multă măiestrie artistică de tînărul B. Vasiliev, Andreika apare ca un personaj ce va fi cu greu uitat de spectatori. In special, finalul filmului, în care Andreika, împreună cu tatăl său, soldați și marinari, la primul Congres al Sovietelor, congres la care marele Vladimir Ilici Lenin a proclamat victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, constituie o culme a desăvîrșirii, a personajului.

Andreika rămîne un erou drag tineretului nostru. El întruchipează generația din care s-au călit viitorii comsomoliști, cei care au apărat cu arma în mînă tînăra republică sovietică, cei care vor clădi orașul Komsomolsk și vor preda generațiilor viitoare steagul de neînvins al leninismului.

P. SEVER

O scenă din film

Mihai Stoian

ATENȚIUNE... prieteni!

– o pledoarie pentru curaj –

Personaje:

Pionierul
Doctorul
Aviatorul
Minerul
Ostașul

Personajul principal al scenetei acesteia, un pionier de 11–12 ani, intră în scenă și înaintează agale spre măsuța pe care se află un aparat de radio. Lingă măsuță un scaun. Pe radio o grămăjoară de mere. Pionierul poartă haina pe umeri, deoarece mîna stingă îi este susținută de un bandaj petrecut pe după gît. Anevoie își ia haina și o pune pe spătarul scaunului, apoi se așază și răsucește butonul aparatului. In aparatul de radio se aude vocea crainicului: „Ascultați în continuare emisiunea „Formarea curajului și eroismului la copii..." Cu un gest repezit, pionierul închide radioul...

PIONIERUL **(bombăne)** „Formarea curajului și eroismului..." **(pufnește, se ridică și umblă agitat de colo-colo).** Ah, ce n-aș da să știu : sînt curajos ori nu? **(se întoarce brusc cu fața la public și vorbește spectatorilor).** La urma urmei, ca să fii curajos, trebuie să ți se ivească ocazia, nu? Oare cînd o să mi se arate și mie prilejul? **(își pipăie brațul, bandajat, apoi din nou către spectatori).** Nu oricine are norocul ăsta... **(se apleacă și dă la iveală, de sub masă, un calapod și un ciocan ; se așază și începe să ciocănească cu stingăcie).** De pildă : un cizmar ! Meșterește ghete în prag de iarnă, sandale în prag de vară... după sezon ! Dar eroismul este pentru el un sezon mort... **(nimerește alături cu ciocanul, în genunchi, scoate un țipăt).** Cel mult e curajos pentru că riscă să se lovească singur, cu ciocanul... **(aruncă sculele sub masă și scoate din buzunar o pereche de ochelari pentru aviatori ; și-i pune și se ridică solemn).** Dar un aviator? Pentru el, eroismul este ca și aerul pe care-l respiră... Curajul lui se înșurubează în viața de toate zilele, ca elicea avionului în atmosferă... **(își scoate ochelarii și își arată cravata roșie).** Dar un pionier? Un pionier cum își poate dovedi curajul? **(se așază, oftînd).** Ah, de-ar exista un mijloc, ca să afli cantitatea de curaj, tot așa cum afli, cu termometrul, temperatura...

(Pentru o clipă, scena se cufundă în întuneric, apoi – ca și cînd gîndurile lui ar prinde viață – iată-l pe eroul nostru, împreună cu un alt personaj îmbrăcat într-un halat alb, de doctor. Sînt în plină consultație. Consultația se face cu ajutorul unui aparat extrem de simplu : de forma unui termometru (de carton) uriaș, dinaintea căruia stă, nemișcat, băiatul cu mîna bandajată ; pare că de fapt vrea să-și măsoare înălțimea).

DOCTORUL : Acest aparat numit „Curajometru", o să ne spună numaidecît cît curaj ai...

PIONIERUL : **(uimit).** Se măsoară cu metrul? !

DOCTORUL : După împrejurare, băiete... Uneori cu **metrul,** alteori cu **kilogramul,** alteori cu **presiunea** necesară pentru a recunoaște faptele...

PIONIERUL : Nu pricep...

DOCTORUL : E foarte simplu... **(băiatul se mișcă puțin, doctorul îl face să stea drept).** Uneori, curajul se măsoară cu metrul... La zece metri de tine se află o cazemată a inamicului, care împroașcă foc și moarte asupra tovarășilor tăi...

(Din nou lumina se stinge, pentru puțin, în scenă. Rămîne să se audă numai vocea doctorului, iar cînd se reaprinde lumina, vedem o cazemată și o mitralieră ucigătoare – schițate doar din carton. Tîrîndu-se pe pămînt, un ostaș se îndreaptă spre cazemată... Mitraliera trage...).

DOCTORUL : **(doar vocea).** Ca să salveze viața multor tovarăși de-ai săi, ostașul a hotărît să-și sacrifice propria lui viață... Inaintează metru cu metru... E curajos, nu?

PIONIERUL : **(doar vocea).** Da... Așa a făcut și Matrosov...

(Ostașul acoperă cu trupul său gura mitralierei, focul încetează, se aud uralele celorlalți soldați care se avîntă pe dinaintea cazematei. – Lumina s-a stins și reaprins în scenă, au reapărut doctorul și pionierul).

DOCTORUL : Priceput?

PIONIERUL : **(dă din cap).** Priceput !... Dar cum se măsoară curajul în kilograme !

DOCTORUL : Eroismul, dragul meu, curajul, nu răsar doar pe cîmpul de luptă. Și muncind poți deveni erou... Am îngrijit odată un miner care, asemenea lui Atlas, cel cu globul pămîntesc în spinare, a dus în spate, fără să-i pese de primejdii, un tovarăș de muncă, rănit ca și el într-un accident de mină... Și cel salvat nu era cu mult mai mic decît Guliver... Iar salvatorul fusese rănit la mînă...

(Lumina se stinge în scenă, iată un abataj sugerat printr-un perete negru, „de cărbune", cîțiva stîlpi care susțin bolta galeriei. Un miner cu cască se oprește din lucru, auzind un zgomot ciudat, care se tot amplifică. Apoi, deodată, prăbușirea... Minerul duce în spinare un alt miner, un adevărat uriaș... Sînt amîndoi răniți...).

DOCTORUL : **(doar vocea).** Se poate spune că, acum, curajul său se măsoară în kilograme, nu?...

(Din nou trecere de la o scenă la alta, prin stingerea luminii. Cabinetul medical).

PIONIERUL : Și curajul care...

DOCTORUL : Se datorește presiunii exercitate de necesitatea de-a recunoaște faptele?

PIONIERUL : Da...

DOCTORUL : Despre asta pare-mi-se că poți vorbi și singur. Așa-i?

PIONIERUL : **(lasă capul în jos)** De unde știți?

DOCTORUL : Doctorul e dator să cunoască tot ceea ce îl privește pe pacientul său... Ori, nu uita, eu sînt doctor specialist în curajoterapie...

PIONIERUL : Curajoterapie?! Adică...

DOCTORUL : Vindecarea de frică și deci însănătoșirea curajului... Ei, povestești?...

PIONIERUL : (hotărît) Da !

(Se stinge lumina, se reaprinde : un gard scund, de livadă. Pionierul se află dincolo de el. In urma lui răsună un lătrat furios și o voce, mînioasă, strigă : „Care ești acolo, în livadă? Spune, că de nu dau drumul dulăilor !..." In mare zor, băiatul sare gardul, se împiedică și cade pe mîna stingă. Pe jos se rostogolesc, din sîn, o mulțime de mere. Trece, tocmai, pe lîngă el, un aviator în uniforma elevilor școlii de planorism)

AVIATORUL : Ce-i, băiete? Ce ți s-a întîmplat?

PIONIERUL : Mîna... mîna... Mi-am rupt mîna...

(Aviatorul îl ajută să se ridice de jos)

AVIATORUL : **(arătînd cu capul spre fructe)** Și merele?

PIONIERUL : **(mințind vizibil, după o scurtă ezitare)** Din piață...

AVIATORUL : **(aplecîndu-se să le ridice)** Atunci... să ți le strîng, să le duci acasă... Și să te duc și pe tine la doctor. Te doare rău mîna?

PIONIERUL : Ingrozitor, tovarășe aviator...

AVIATORUL : **(rîzînd)** Aviator... amator... Hai !

(Din nou trecere prin stingerea și aprinderea luminii în scenă: băiatul, cu bandajul la braț, e iar singur, așezat pe scaun. Așa a rămas de fapt tot timpul ; oftează, privind grămăjoara de mere de pe radio. Ia unul, vrea să-l muște, se răzgîndește, îl pune la loc, oftează. Se aude o sonerie)

PIONIERUL : **(ridicîndu-se)** Sună la ușă. Cine să fi venit?... **(dispare o clipă, reapare însoțit de doctor)**

DOCTORUL : Am trecut pe-aici și am vrut să văd cum îți merge... **(îi cercetează mîna)**

PIONIERUL : Mai bine...

DOCTORUL : Ei, atunci, cred că poți să-mi spui cum s-a întîmplat totul... Cînd te-a adus tovarășul acela la mine, aveai dureri prea mari ca să poți vorbi.

PIONIERUL : **(țipă, anume ca să scape de răspuns)** Nici acum nu m-au lăsat de tot... **(iarăși soneria ; fericit, băiatul aleargă ; reapare însoțit de aviator).**

AVIATORUL : Ți-e mai bine, nu?

PIONIERUL :**(trăgînd cu coada ochiului spre doctor)** Și da... și nu...

DOCTORUL : Imi povestea tocmai pățania... Cum de-a căzut atît de rău...

AVIATORUL : Era în fața unui gard... Mi se pare o livadă...

PIONIERUL **(așezîndu-se astfel încît să acopere cu trupul său merele de pe radio).** Da; mi se pare și mie că așa era...

(In scenă apare și tatăl băiatului, care nu-i altul decît minerul mai scund, din abataj)

MINERUL : **(dîndu-i mîna doctorului)** A, chiar dumneavoastră sînteți doctorul care mi-a îngrijit băiatul? **(răsucindu-se spre aviator și strîngîndu-i și lui mîna)** Și dumitale, tovarășe aviator, îți mulțumesc...

AVIATORUL: Nu-s decît aviator de ocazie... amator... Fac școala de planorism... **(își arată palmele)** Altfel, sînt meșter la fabrica de încălțăminte...

MINERUL : Intr-un fel cizmar adică...

DOCTORUL : **(către miner)** Ei, tovarășe miner, te mai necăjește brațul strivit atunci, cînd cu accidentul din abataj? Cînd l-ai dus în spinare pe Guliver, primejduindu-ți...

MINERUL : **(mișcînd brațul în voie)** Nu mai am nimic. Tot dumneavoastră trebuie să vă mulțumesc și pentru asta. **(rîde)** Au trecut ani de-atunci... **(către băiat)** Știi, tot dumnealui m-a îngrijit și pe mine cînd am avut accidentul de muncă...

AVIATORUL :**(repetă, fixîndu-l pe băiat)** Accidentul de muncă ! **(șoptește aplecat spre pionier)** Auzi?

(Pionierul dă doar din cap)

MINERUL : **(arătînd spre mere)** Luați un măr, tovarășe doctor, vă rog. **(către aviator)** Și dumneata, tovarășe...

PIONIERUL : **(îngrozit)** Nu ! **(toți îl privesc, surprinși)** Nu luați !

MINERUL : Ce-i cu tine?! Ce ai?

PIONIERUL : **(încurcat)** Sînt nespălate... și viermănoase...

DOCTORUL : Are dreptate! Fructele trebuiesc spălate cu grijă, ca să nu te îmbolnăvești...

AVIATORUL :**(cu subînțeles)** Mai cu seamă cele cumpărate din piață trebuiesc spălate...

DOCTORUL : De altfel, trebuie să plec. Mă așteaptă alți bolnavi. **(mîngîindu-l pe băiat).** Ei, băiete ai să-mi povestești altă dată cum s-a întîmplat mica ta nenorocire.

AVIATORUL : **(fixîndu-l)** Am să mai trec pe la tine, băiete ! Neapărat am să mai trec...

MINERUL : Poftiți cu plăcere... Să vă însoțesc pînă în stradă...

DOCTORUL ȘI AVIATORUL : La revedere...

PIONIERUL : La revedere...

(Ceilalți ies din scenă, băiatul se lasă în scaun, sfîrșit. Privirea îi ajunge iar la grămăjoara de mere. In scenă a apărut ostașul. Inaintează spre radio cu pași înceți, ia merele și i le întinde băiatului, care s-a ridicat, uluit.

OSTAȘUL : Ai priceput?

PIONIERUL : Da...
Curajul de a-ți recunoaște faptele, e la fel ca toate celelalte... Ca și curajul de a te sacrifica pentru tovarășii tăi, de pildă...

OSTAȘUL : Atunci?! Ce mai aștepți?

PIONIERUL : **(fugind)** Alerg...

(Cu merele în palme, pionierul se îndreaptă spre ușă ; din prag mai întoarce o dată, ezitant, capul. Ostașul e tot acolo încurajîndu-l.

PIONIERUL : Duc merele înapoi... Da, da, le duc înapoi...

Și grăbit, băiatul iese din scenă...).

CORTINA

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" tel.: 17.60.10, 17.61.00; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"
Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli